

NACHTELIJK PROPELLEREN OP GLASOGEN

Rob Rijkers vist 's nachts op snoekbaars met aan de oppervlakte sputterende propellerplugjes.

Tradities zijn er om doorbroken te worden. Dat is zeker van toepassing op de kijk die Rob Rijkers heeft op de snoekbaarsvisserij. In de zomer en het najaar trekt hij er in het donker op uit om vanaf de kribben langs de IJssel glasogen met kunstaas te vangen. Dat doet hij met aan de oppervlakte sputterende propellerplugjes.

TEKST EN FOTOGRAFIE JEROEN SCHOONDERGANG

De rivier is 's nachts een andere plek dan overdag. En dat zit hem er niet alleen in dat het donker en minder druk is aan de waterkant. "Je zintuigen werken anders", zegt Rob Rijkers, een allround visser met een grote voorliefde voor de

IJssel. "Omdat je in het pikedonker – geen straatlantarens of lichten op de rivier die ons bijschijnen – niets ziet, worden je andere zintuigen extra op scherp gezet. Je gaat als vanzelf enorm geconcentreerd luisteren en voelen. Je hoort de vis jagen en een

aanbeet voelt 's nachts veel intenser dan bij daglicht."

LICHTPUNTJE

Het duister van de nacht maakt wel dat de tocht naar de stek een ietwat lastige onderneming wordt. De stenen op de krib langs de IJssel waar het vannacht moet gaan gebeuren, liggen schots en scheef. Een hoofdlamp biedt uitkomst. "Die moet je

standaard bij je hebben", zegt Rob. "Om je weg naar de stek te vinden, van kunstaas te wisselen en vis te landen. Als ik aan het vissen ben, zet ik hem echter nooit aan. Volgens mij is de vis hier 's nachts gewend aan het donker. Een vreemd lichtschijnsel zou ze mogelijk kunnen afschrikken."

JAGENDE VIS

Enmaal in positie op de krib is alleen het verre schijnsel van een af en toe voorbijrazende auto op de andere oever te zien. Stil is het allerminst. Een stroompje dat uitkomt op de rivier kabbelt over de stenen en af en toe is er een plons te horen. "Daar. Hoorde je dat?", vraagt Rob in het donker richting de stenen van de krib wijzend. "Ze jagen dicht onder de kant." Zijn kunstaasje, een prop-bait, werpt hij daarom evenwijdig aan de oever. Het propellertje dat voorop dit plugje zit, is bij het – in wisselend tempo – binnenvissen duidelijk hoorbaar.

DIKKE WINDE

Na drie worpen is het al raak. Met een stevige plons wordt het kunstaas van het oppervlak gepakt. Geen snoekbaars, is de snelle maar stellige diagnose van Rob. Een tegenstander van formaat is het wel, aan de klappen op het water te horen. Na een korte en stevige dril, klikt hij zijn lampje aan en wordt duidelijk dat een hele dikke winde de prop-bait heeft gepakt. "Van dat formaat heb ik ze hier aan de korst nog niet gevangen", zegt Rob met een grote glimlach. "Bijzonder, want het lukt ons bijna nooit om zo windes te haken. Ze gaan wel achter het kunstaas aan, maar hebben een relatief kleine bek waardoor ze bijna altijd misgrijpen."

TOEVALSTREFFER

Het oppervlaktevissen op snoekbaars ligt niet direct erg voor de hand en is dan ook bij toeval ontdekt. "Eigenlijk wilden we proberen om in het donker met oppervlakteaasjes roofblei te vangen. Dat verliep echter minder succesvol dan we hadden gehoopt. We zagen

dat het kunstaas wel werd gevolgd door roofvissen, maar dit werd daarentegen niet gepakt. Door steeds langzamer binnen te vissen, lukte het ons uiteindelijk om een van die volgers te haken. Dat bleek een snoekbaars te zijn." Geen toevalstreffer, want deze glasog was de eerste van een heleboel oppervlaktesnoekbaarsen.

PROP-BAITS

Hét kunstaas voor de nachtelijke snoekbaarsvisserij zijn de zogenaamde prop-baits. Die zien eruit als een plugje, maar hebben in plaats van een kunststof lipje een metalen propellertje dat herrie maakt in het wateroppervlak. Deze aasjes waren tot de jaren '70 erg populair bij Amerikaanse sportvissers die op largemouth bass visten. Ook snoekvissers in de polder ontdekten deze aasjes, maar daarna raakten ze enigszins in vergetelheid. Ten onrechte, meent Rob. "In het donker jagende snoekbaarsen krijgen er namelijk geen genoeg van." Zijn kunstaasdoos zit dan ook vol met prop-baits in

Geen snoekbaars, maar een dikke winde die zich aan de prop-bait vergreep.

Een glasooog die direct langs de krib het kunstaas pakte.

een grote variatie aan kleuren. “Al maakt kleur meestal niet het verschil bij deze nachtelijke visserij.”

ONDER DE KANT

Er jaagt vis in het wateroppervlak, dus prop-baits zijn volgens Rob de logische keuze. “Daarmee heb je snel

de aandacht van jagende roofvis te pakken.” Toch geven de snoekbaarzen in de diverse kribvakken die hij afvist niet thuis. Hij is echter vastbesloten het bewijs te leveren dat IJsselglasogen oppervlakteaasjes lusten. Terug op de eerste stek – het kribvak waar het stroompje in loopt – klinkt

er een luide plons vlak langs de oever. “Aasvis zoekt ‘s nachts beschutting tussen de grote stenen die rond de krib liggen. Roofvissen weten dit en houden de oeverzone voortdurend in de gaten. Soms zie je het water echt pal tegen de oever aan kolken als ze op jacht zijn.”

BEWIJS GELEVERD

Hoewel de meeste aanbeten dus ook van dicht onder de kant komen, mikt Rob zijn kunstaas ook altijd wel met een paar worpen naar het midden van de rivier. “Op die plek krijg je niet zoveel aanbeten als kort onder de kant, maar de vis die je er haakt is vaak van een prima formaat.” De worpen naar het midden van de stroom leveren deze nacht niets op. Een worpje recht langs de krib doet dat wel. Na een hevige ruk aan de hengel staat Rob vervolgens de langverwachte glasooog te drillen. Het bewijs is geleverd: snoekbaarzen lusten prop-baits. Het is een kleine vis, maar het is een snoekbaars – en dat telt vannacht.

MATERIAAL

HENGEL “Het nachtvisen op snoekbaars kan iedereen die de Nachtvistoestemming heeft heel gemakkelijk gaan doen”, zegt Rob. “De uitrusting hiervoor is namelijk erg basic.” Allereerst een strakke spinhengel van drie meter lang met een werpgewicht van een dikke dertig gram. “De lengte zorgt ervoor dat je het kunstaas makkelijker in het donker kunt manoeuvreren. Qua werpgewicht zit je aan de zware kant, want de prop-baits die ik gebruik wegen niet veel meer dan tien gram. Maar de lichtere hengels die ik heb geprobeerd, vind ik te zacht. Zelfs met dyneema mis je dan veel aanbeten. Een wat zwaardere hengel heeft een perfecte topactie.”

MOLEN Een molen in de 3000 of 4000 klasse voldoet uitstekend. Spoel er dyneema op – superdun is niet nodig, zo’n 14/00 is prima – en een voorslag van een meter 40/00 fluorocarbon lijn. “Dat laatste doe ik om niet te veel aasjes kwijt te raken. Ik vis vaak parallel aan de oever en dan gebeurt het nog wel eens dat het kunstaas tussen de stenen terecht komt. Dyneema schuurt snel door. Daar heb je met fluorocarbon geen last van en dat scheelt je een hoop verspeeld kunstaas.”

KUNSTAAS Behalve prop-baits heeft Rob in zijn tacklebox ook wat stickbaits en poppers zitten. Deze kabaalmakers in het wateroppervlak zet hij in als back-up als het ‘s nachts niet lukt met prop-baits. Bovendien neemt hij ook een doosje met duikende pluggen en wat shads en loodkoppen mee; die kunnen de nacht soms ook nog redden. Tenslotte is een hoofdlamp zoals gezegd een must, net als stevige schoenen en een waterafstotende broek en jas.

SLAAPTEKORT

Als Rob de vis laat terugglijden in het water, tuurt hij in de lichtbundel van zijn hoofdlamp. “Zo’n rivier is toch prachtig?! Je kunt er op visgebied altijd wel iets nieuws ontdekken. We vangen hier ontbeel, karper en er zit volop roofblei. Ik wil het zeker ook een keer gericht op meerval proberen. En dan de snoekbaars, dat is een visserij die iedereen kan proberen. Je hebt er bijna niets voor nodig. Maar pas wel op, want als je eenmaal begint met snoekbaarzen in het donker, loop je het risico niet meer aan slaap toe te komen!”

Naast prop-baits zitten er ook wat stickbaits en poppers in Rob's tacklebox.